

Erdélyi Géza:**Uwe Martin Schmidt temetése**

Textus: Jn 11, 25-26:

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”

Gyászoló család, gyászoló Gyülekezet!

Amióta Uwe Martin Schmidt barátunk, Krisztusban testvérünk és szolgatársunk váratlanul bekövetkezett halálának hírért vetünk, bánat és együttérző fájdalom tölt el sokunkat, úgy, mint a bibliai Mártát testvérének, Lázárnak halála miatt. Miként ő, úgy mi is Jézus szavát hallva a feltámadásról, távoli eseményre gondolunk. Az utolsó feltámadásra, amit hitt az ószövetség népe, hiszünk mi, és hisznek Jézus követői ma is, de valljuk meg, hogy ez a távoli reménység nem képes enyhíteni a frissen sebzett szívnek sajgó fájdalmát.

Most többre van szükségetek nektek gyászoló család – hitvestárs, gyermekek, szülők – és nekünk is, akik fájdalmatokban osztozva veletek együtt bánkódunk.

És ez a több itt van, megadatott, meg van: a több maga a feltámadott Jézus. Ő a biztosíték, feltámadásunk keze! Jézus válasza sokak számára meglepő, a hívőnek nem. Márta megértette, bár őrá is úgy meredt közelebb a dermesztő halál rettentése, mint rátok, kedves gyászolók, özvegye immár apátlanná lett három gyermeke: Filip, Martin és Mária.

Jézus nektek, nekünk is üzen, ugyanazt válaszolja ma, mint akkor Mártának: „Én vagyok a feltámadás és az élet.” A hívő szívnek, ha merésznek tűnik is a – mostra – kell gondolnia! Márta előtt ott állt Jézusban a győzelmes élet. A hit látásában lelki szemeink

előtt itt áll a koporsó mellett is a halált legyőző Krisztus, őt kell látnunk. Rá kell figyelniünk, egyetértő lélekkel.

Uwe testvérünk rá hallgatott, amikor az Ő követeként közénk jött, a számára ismeretlen helyre és önzetlen szolgálatával hozzá Jézushoz hívogatott, megkezdve missziói munkáját. Méltó tehát, hogy a missziói lelkülettel a szellemében szóljunk koporsója mellett, megértve, hogy ez az alkalom tulajdonképpen az Ő utolsó nagy felszólítása: hívása, Krisztus követésére, bár ajka már néma, de az igaz, hogy „akár élünk, akár halunk, az Úréi vagyunk”. Testvéreim ezt a vigasztaló, de súlyos, nem könnyen érthető ígét nem én választottam, hanem özvegy Regina, mert tudta, hogy férjét az utóbbi időben sokat foglalkoztatta, gyakran beszélt róla gyermekeinek és a fiataloknak: „én vagyok a feltámadás és az élet, ha valaki hisz én bennem, ha meghal is él. Hiszed-e ezt?”

Jézus maga az, aki isteni hatalmát szembe állítja a halál erejével, és mi már tudjuk, hogy legyőzte azt. Ez annyit jelent, hogy akiben Krisztus él „azt már a testi halál sem választhatja el az élettől”, az már részese az örökéletnek. Az Atyának, a Krisztusban velünk kötött szövetségét a halál sem szüntetheti meg. Ez kegyelmi szövetség! Az Úr tartja érvényben.

Erről a kibeszélhetetlen titokról, az igaz vigasz forrásáról tudott ő egyszerű világos szavakban gyermekek és felnőttek, tudósok előtt is érthető módon bizonytságot tenni.

Márta megértette Jézus válaszát lelkéből egy gyönyörű hitvallás tört fel, majd szólt testvérének Máriának: „a Mester itt van és hív téged!” Akit a Mester, a Megváltó hív annak számára mondanivalója van, aki hozzá megy, az Jézusnak személyében a romolhatatlan étellel találkozik!

Jézus beszéde ma is a legnagyobb vigasz mindnyájunk számára. „Az egyház azért van itt a világban, hogy ezt az üzenetet hirdesse” – mondta a minap egyik munka- és szolgatársam. Ezt hirdette elhunyt testvérünk is meggyőző módon a rá jellemző kedves, bájos magyarsággal. Megértette Urának beszédét, nem tétlen-

kedett, sokféle képen, sürgetőleg mondta el: „A Mester itt van, s hív téged”!

Jézus Urunk Lázár halála kapcsán az eljövendő életet hirdette, amely képes befolyásolni és megváltoztatni az ember életét, sorsát. Nekünk is ezt kell tennünk, ezt a megbízatást kaptuk Tőle.

Uwe Martin Schmidt testvérünk erre a szolgálatra tette fel az életét, s rá bízta magát az Úrra. Nulla pontról indulva, bízva hívó egyének és családok áldozatvállalásában. Ha Jézusról szólt, a tekintete örömet sugárzóan ragyogott, s hitből fakadó beszéde, bizonyágtévése mindenkor meggyőző, hiteles volt. Azt tette, amit Ura várt tőle.

Azt vallotta sokakkal együtt, hogy „az Atya műve a teremtés, a Fiúé a megváltás és a halálból való feltámasztás”. És mi Krisztusban valójában a feltámadás, és az élet részesei vagyunk. Életünkben és halálunkban Krisztus uralma alatt vagyunk. Mindenkor ezt valljuk, de tudatában vagyunk annak, hogy eme hitünk „nem illeszthető be semmilyen gondolat rendszerbe, sem világképbe”, mégis reális és igaz. A folyamatos válságban hánykolódó emberi nem számára ez az egyetlen és végső megoldás: a feltámadás és az élet.

Végezetül mondjuk el egykori szolgálati helyén – Jókán, itt a templomban, hogy ki volt nekünk, egyházunknak, teológiánkhoz Uwe Martin Schmidt. Mindenekelőtt Jézus Krisztusnak kétséget kizáró, engedelmes tanítványa, követője, hugenotta ősei hűségével a szívében. Sokféle talentummal megajándékozott, örvendező munkása az Úr szőlőskertjének. Embertársaira odafigyelő, testi-lelki szükségét oldó, missziót végző közösségépítő személy, akinek munkája több országra kiterjedt. Gyermek, ifjak barátja, több ezer személyre kiterjedő közvetlen kapcsolattal, miközben testét vészes betegség támadta. Műtétek, drasztikus utókezelések fájdalmát zúgolódás, megingás nélkül hordozta. Egyházunk, nemzetünk, népünk sorsával csodálatos módon azonosuló, nálunk szeretettel együtt otthonra találó testvér, szolgatárs. Náluk mi is mindenkor otthon érezhettük magunkat. Egyházunknak külföldön is megbecsülést, barátokat szerző, Jóká község jó hírét megalapozó

igazi barátunk, jótevőnk volt. Magunknak, valamint az egész Kárpát-medencei reformátusságnak és nemcsak reformátusoknak sok-sok ilyen önfeláldozó, Krisztus-szolgára van, s lesz szükségünk. Megvallom nektek, hogy halála napján őszintén megsirattam, s most a feltámadás szent reménységével búcsúzom tőle. Az Úr legyen a ti vigasztalótok gyászoló szerettei, aki azt üzeni, hogy „Én vagyok a feltámadás és az élet, ha valaki hisz én bennem, ha meghal is él. Hiszed-e ezt?”

Istenünk, Neked köszönjük Őt, Tied a dicsőség! Ámen.

*Ft. ThDr. Erdélyi Géza, püspök gyászbeszéde elhangzott
Uwe Martin Schmidt református lelkipásztor temetésén,
2008. április 14-én, a jókai református templomban*